

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

استاد اکبر قریشی
۲۷ فیروزی ۲۰۲۴

استاد اکبر قریشی

کشف گور های دسته جمعی درخواست!

در سال‌های اخیر و با توسعه ساخت‌وساز در شهرهای افغانستان، چندین گور دسته‌جمعی در شهرهای مختلف این کشور کشف شده است که بسیاری از آن‌ها به دولت‌های چپ‌گرای که از ۱۳۵۷ تا ۱۳۷۵ بر افغانستان حکم راندند، نسبت داده می‌شود. ۲۴ دلو ۱۴۰۳ انببندت

زمانی که باندهای خلق و پرچم توسط سوسیال امپریالیسم شوروی به زور برچه کودتای ننگین هفت ثور را کردند اولین شعار شان (نان خانه لباس) بود. مردم که نان خانه و لباس نداشتند چک چک نموده فکر کردند برآستی حکومت جدید نان خانه لباس برای مردم می دهد در حالی که در قاموس نوکران روس نان خانه لباس نام مستعار زندان پلچرخ بود که در آن جا منظور از نان قروانه زندانی بود و خانه همان سلول های زندان و لباس کالا وگمپل های فوق العاده چرکین و خون آلود که از داشتن آن در زندان نداشتنش بهتر بود. پس از این شعار، القاب های دور از عقل و خرد انسانی به رهبر احمق و وطنفروش خود نورمحمد تره کی دادند مانند (استاد توانا، ستاره شرق، نابغه انقلاب) بعد از این شعبده بازی ها در جاده ها و سرک ها و پارک ها کنفرانس ها ترتیب داده و شعار می دادند (هورا هورا) مردم مگر نمی دانستند که هورا یعنی چی.

این حزب فروخته شده و اعضای کودن آنها می گفتند که افغانستان اکنون گل و گلزار شده است و برای بهتر شدن زندگی اعضای حزب که اعضای حزب را با مردم مغالطه کرده بودند این وطن فروشان تصمیم گرفتند چراغ هیتلر

را روشن نمایند. برای شادی روح هیتلر دستگاه آدمکشی خود را بر پایه های ضبط احوالات (اکسا) را تأسیس نمودند که رئیس آن اسدالله سروری یکی از خونخوارترین و بیرحم ترین نوکران روس در رأس این اداره گماشته شد. سروری اولین رئیس دستگاه آدمکشی خلق و پرچم فعلاً زنده است و همراه تروریست های طالب در کابل زندگی می کند. این جنایت کار به امر کمیته مرکزی و بیروی سیاسی و تصمیم تمام حزب به گرفتاری دانشمندان، استادان، زنان داکتران، انجینران، روشنفکران جریان های سیاسی طرفدار آزادی و مردم فهمیده و کسانی که صاحب نفوذ بودند دست زد. دستگیر شدگان ابتداء به زندان های ولایت برده شده و بعد از تحقیات مقدماتی به مرکز در زندان صدارت و از آنجا به پلچرخی سوق داده شده بعداً در گور های دسته جمعی سر به نیست می شدند. به علاوه هر عضو با نفوذ بیروی سیاسی و کمیته مرکزی که عضویت «کا جی بی» را داشت در بدخشان، کندوز، هرات، مزار شریف و کابل به امر خود شروع نمودند به گرفتاری و کشتار مردم. ماه عسل تره کی به زودی پایان یافت و شاگردوفادارش توسط بالشت استاد توانا را خفه کرده به حیات ننگینش خاتمه داد. بعد از مرگ تره کی دستگاه آدمکشی به برادرزاده امین به نام اسدالله امین داده شد و نام آن را (کام یعنی کارگری استخباراتی مؤسسه) گذاشتند. اسدالله امین رئیس این مؤسسه مانند سلف خود ه شروع به کشتن مردم کرد و پلان های حزب خود را پیش می برد. هزارها انسان بیگناه را کشتند و گور های دسته جمعی در بین کوه ها و دشت ها کنده شد تا جواب گوی دستگاه آدمکشی که بدون وقفه کشتار می کرد باشد. امین هم توسط رفیق های حزبی و اربابان شوروی اش کشته شد. تا بالاخره نوبت به منتظرین پرچی رسید. دستگاه استخبارات به نام خاد (خدمات اطلاعات دولتی) مسمی گردید و داکتر نجیب گاو مشهور به قصاب خاد یا قصاب کشور در رأس آن قرار گرفت این خادبست قاتل برای پیشبرد بهتر آدمکشی ریاست خاد را به چارده ریاست جداگانه و بعداً به وزارت ارتقا داد و در رأس خودش قرار داشت. نجیب گاو چون در بین پوهنتون از وطن پرستان و مردم فهمیده کابل شناخت داشت تا توانست قشر روشنفکر کشور و حتی شاکردان خرد سال مکاتب را از خرد و بزرگ کشور قتل عام کرد.

اعدام روشنفکران و مبارزان آزاد یخواه چی زن و چی مرد و اطفال در زمان ریاست وی اضافه تر گردید و مانند خلقی ها جنازه های اعدامی ها به فامیل ها و خانواده های شان داده نشد و اکثریت فامیل ها تا امروز نمی دانند که فرزندان شان در کدام تاریخ کشته شده و گور های بی نشان شان در کجای کشور قرار دارد. تعدادی را هم به خاطر کمبود مرمی و صرفه جوئی به خاطر کمبود گلوله بعد از فرار مقتضحانه روسها زنده به گور نمودند.

امروز که باز یکی از قبر های دسته جمعی در پکتیا پیدا شده است تحفه حزب دموکراتیک خلق است که در پکتیا و خوست زنده به گور شده بودند. به تعدادی ۱۰۰ نفر از انسان های شریف و وطن پرست که در میان شان اجساد زنان باشهامت هم دیده شده است. شاهدان عینی می گویند که همه در زمان حزب دموکراتیک خلق یعنی باند خلق و پرچم توسط جنایتکاران اکسا کام و خاد که مردم همه را خادبست می نامند کشته شده اند. جنایت سازمان یافته در کشور ما از تاریخ هفت ثور ۱۳۵۷ شروع و تا امروز جنایت ادامه پیدا کرده است.

در زمان اخوانی ها، طالبان، حامدکرزی، اشرف غنی احمدزی و همکاری تکنوکراتان بی وجدان و تروریست تا امروز که امارت خون و خیانت یا طالبان توسط امریکا به میان آمده است ادامه دارد. می گویند خر اگر از خر پس بماند گوش و بینی اش از بریدن است هنوز معلوم نیست که طالبان تا حال چند گور دسته جمعی را از مردم و زنان مبارز پر نموده اند. هرزمانی که دولت واقعی توسط مردم افغانستان در آینده به وجود آمد در آن زمان مردم سرتاسر کشور خواهند دید که از جنایت و خیانت خلق پرچم، جنایت اخوانی ها و طالبان کمتر نخواهد بود و چه تعداد گور های تازه کشف خواهد شد.